

Doina Strabunilor

Gratiela Lionte

Doina strabunilor,

Intr-o căsuță simplă,
cu o cameră și o tindă,
cu podeaua rară ,
Si lut pe jos,
Pe vreme de seara,
o mamă isi leagana
Pruncul ,
într-un
leagăn de lemn,
în care
a așternut ,
pînză albă, de in,
ca un semn
de gand senin...

După sobă
alți doi copilași
tare dragalasi,
se lăfăiesc,
se cuibaresc
în pături
călduțe...
Si,
pe patul lung ,
cinci mogîldețele
înveliți pînă la gît,
peste care
Moș Ene ,
a trecut demult...

Pe laiță,
tata se odihnește
Caci el peste zi
Din greu
pentru ei
munceste
si
gospodareste...

Doar mama ,
a rămas trează,

cu piciorul
leagănă odorul,
cu fuiorul,
așezat la brîu,
toarce,
si ca mancarea
să nu dea în foc.
cu grija,
cu lingura ,
o
intoarce ...

Dragii mei,

ati inteles ,
Este o Smărăndiță,
Tarancuta de demult,
ce cu duiosie
copiii crestea ,
si in simplitate
traia,
pe sot ,
il respecta,
iar El,
Pentru ei ,
muncea
Si gospodarea...

O prezint
la tineri,
iar voi,
la nepotei,
sa nu uite
cum erau,
Strabunii mei ,
Strabunii tai ...